

Min själ, vart tar du vägen

Stjärnorna spår våra öden
På rymdens hemliga vis.
Vi lever helt nära döden
Vi bränner oss lätt på is.

Längtan leder vår vandring
Om den någon gång blir av.
Man hostar till i sin andning.
En präst, en krans, en grav.

Stjärnorna spår våra öden,
Det har jag läst i alla fall.
Det sprätter en gnista i glöden.
Där kommer en himlaknall.

En endaste blixtnöje som dundrar....
en kväll efter fest och sång.
Så ligger man där och undrar;
Vad blir man nästa gång.

.....

En fågel eller en slända,
en bäver i bitande frost.
Ettrytande lejon, kan hända?
En mask i en trädgårdskompost.